

“मीठे बच्चे- बाबालाई तिमी बच्चाहरू नै प्रिय छ, बाबाले तिमीलाई नै सुधार्नको लागि श्रीमत दिनुहुन्छ। सदा ईश्वरीय मतमा चलेर स्वयंलाई पवित्र बनाऊ।”

प्रश्न:- विश्वमा शान्तिको स्थापना कहिले र कुन विधिबाट हुन्छ?

उत्तर:- तिमीलाई थाहा छ- विश्वमा शान्ति त महाभारत लडाई पछि नै हुन्छ। तर त्यसको लागि तिमी पहिलाबाट नै तयार हुनु छ। आफ्नो कर्मातीत अवस्था बनाउने मेहनत गर्नु छ। सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान स्मरण गरेर बाबाको यादबाट सम्पूर्ण पावन बन्नु छ, तब यस सृष्टिको परिवर्तन हुन्छ।

गीत:- आज अन्धेरे में है इंसान.....

ओम् शान्ति। यो हो भक्ति मार्गमा गायुन गरिएको गीत। भन्छन्- हामी अन्धकारमा छौं, अब ज्ञानको तेस्रो नेत्र दिनुहोस्। ज्ञान मार्गमा ज्ञान सागरसंग। बाँकी छन् अज्ञानतामा। भनिन्छ कलियुगमा सबै अज्ञानको आसुरी निद्रामा सुतेका कुम्भकर्ण हुन्। बाबा भन्नुहुन्छ- ज्ञान त धेरै सहज छ। भक्ति मार्गमा कति वेद-शास्त्र आदि पढ्छन्, हठयोग गर्छन्, गुरु आदि बनाउँछन्। अब ती सबैलाई छोड्नु पर्छ किनकि उनले कहिल्यै राजयोग सिकाउन सक्दैनन्। बाबाले नै त राजाई दिनुहुन्छ। मनुष्यले मनुष्यलाई दिन सक्दैन। तर त्यसको लागि नै संन्यासीले भन्छन्- सुख काग विष्टा समान छ किनकि स्वयं घरबार छोडेर भाग्छन्। यो ज्ञान, ज्ञान सागर बाबा सिवाय अरु कसैले दिन सक्दैन। यो राजयोग भगवानले नै सिकाउनु हुन्छ। मनुष्यले मनुष्यलाई पावन बनाउन सक्दैन। पतित-पावन एउटै बाबा हुनुहुन्छ। मनुष्य भक्तिमार्गमा कति फसेका छन्। जन्म-जन्मान्तरदेखि भक्ति गर्दै आएका छन्। स्नान गर्न जान्छन्। यस्तो पनि होइन केवल गंगामा स्नान गर्छन्। जहाँ पनि पानीको तलाउ आदि देख्छन् भने त्यसलाई पनि पतित-पावन सम्झन्छन्। यहाँ पनि गौमुख छ। झरनाबाट पानी आउँछ। जस्तै कवामा पानी आउँछ तर त्यसलाई पतित-पावनी गंगा कहाँ भनिन्छ र! मनुष्यले सम्झन्छन्- यो पनि तीर्थ हो। धेरै मनुष्य भावनाले त्यहाँ गएर स्नान आदि गर्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई अहिले ज्ञान मिलेको छ। तिमीले बताउँछौं तापनि मान्दैनन्। आफ्नो देह-अहंकार धेरै छ। हामीले यतिका शास्त्र पढेका छौं...! बाबा भन्नुहुन्छ- यो पढेको कुरा सबै भुल। अब यी सबै कुरा मनुष्यहरूलाई कसरी थाहा होस्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- यस्ता-यस्ता प्वाइन्टहरू लेखेर हवाईजहाजद्वारा खसाऊ। जस्तै आजकल भन्छन्- विश्वमा शान्ति कसरी हुन सक्छ? कोहीले राय दियो भने उसलाई इनाम मिलिरहन्छ। अब उसले शान्तिको स्थापना त गर्न सक्दैन। शान्ति छ कहाँ? झुटो पुरस्कार दिइरहन्छन्।

अहिले तिमीले जानेका छौ- विश्वमा शान्ति त हुन्छ लडाईपछि। यो लडाई त कुनै पनि समय लाग्न सक्छ। तयारी यस्तो छ। केवल तिमी बच्चाहरूको नै ढिलाइले हो। तिमी बच्चाहरूले कर्मातीत अवस्थालाई प्राप्त गर, यसमा नै मेहनत छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर अनि गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान पवित्र बन र सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान स्मरण गरिराख। तिमीले लेख्न पनि सक्छौ- ड्रामा अनुसार कल्प पहिला जस्तै विश्वमा शान्ति स्थापना हुन्छ। तिमीले यो पनि सम्झाउन सक्छौ- विश्वमा शान्ति त सत्ययुगमा मात्र हुन्छ। यहाँ अवश्य अशान्ति हुन्छ। तर कति छन् जसले तिम्रो कुरामा विश्वासै गर्दैनन् किनकि उनलाई स्वर्गमा आउनु नै छैन त्यसैले श्रीमतमा चल्दैनन्। यहाँ पनि धेरै छन् जो श्रीमतमा पवित्र रहन सक्दैनन्। तिमीलाई उच्च भन्दा उच्च भगवानको मत मिल्छ। कसैको चालचलन राम्रो छैन भने भन्छन् नि- तिमीलाई ईश्वरले सतबुद्धि दिऊन्। अब तिमी ईश्वरीय मतमा चल्नुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- ६३ जन्म तिमीले विषय सागरमा गोता खायौ। बच्चाहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ। बच्चाहरूलाई नै बाबाले सुधार्नुहुन्छ नि। सारा दुनियाँलाई कसरी सुधार्नुहुन्छ? बाहिरका मानिसलाई भनिन्छ बच्चाहरूसँग बुझ। बाबा अरूसँग कुरा गर्न सक्नुहुन्छ। बाबालाई बच्चाहरू नै प्रिय लाग्छ। सौतेनी बच्चाहरू कहाँ प्रिय लाग्छन् र! लौकिक पिताले पनि सपूत बच्चाहरूलाई धन दिन्छन्। सबै बच्चाहरू समान त हुँदैनन्। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- जो मेरा बन्छन्, उनीहरूलाई नै म वर्सा दिन्छु। जो मेरा बन्दैनन्, उनले पचाउन सक्दैनन्। श्रीमतमा चल्न सक्दैनन्। ती हुन् भक्त। यी बाबाले

धेरै देखेका छन्। कोही ठूला संन्यासी आउँछन् भने उनका धेरै शिष्य हुन्छन्। चन्दा जम्मा गर्छन्। आफ्नो-आफ्नो तागत अनुसार चन्दा निकाल्छन्। यहाँ बाबाले त चन्दा संकलन गर, यस्तो भन्नहुन्छ। यहाँ त जसले बीज रोप्छ, २१ जन्म उसलाई फल मिल्छ। मनुष्यले दान गर्दा सम्झन्छन्- ईश्वर अर्थ हामीले गर्छौं। ईश्वर समर्पणम् भन्छन् या त भन्छन् कृष्ण समर्पणम्। कृष्णको नाम किन लिन्छन्? किनकि गीताका भगवान सम्झन्छन्। श्री राधे अर्पणम् कहिल्यै भन्दैनन्। ईश्वर या कृष्ण अर्पणम् भन्छन्। जानेका छन्- फल दिने ईश्वर नै हुनुहुन्छ। कसैले धनवानको घरमा जन्म लिन्छ भने भन्छन् नि, पहिलो जन्ममा धेरै दान-पुण्य गरेको हुनुपर्छ त्यसैले यो बनेको हो। राजा पनि बन्न सक्छ। तर त्यो हो अल्पकाल काग विष्टा समान सुख। राजाहरूलाई पनि संन्यासीहरूले संन्यास गराउँछन् अनि उनलाई भन्छन् स्त्री त सर्पिणी हो, तर द्रौपदीले त पुकारिन्, दुःशासनले मलाई नंगन गर्छ। अहिले पनि अबलाहरूले कति पुकार्छन्- हाम्रो लाज बचाउनुहोस्। बाबा यसले मलाई धेरै पिट्छ। भन्छन्- विष देऊ नत्र मारिदिन्छु। बाबा यस बन्धनबाट छुटाउनुहोस्। बाबा भन्नुहुन्छ- बन्धन त समाप्त हुनु नै छ फेरि २१ जन्म कहिल्यै नंगन हुँदैनौ। त्यहाँ विकार हुँदैन। यस मृत्युलोकमा यो अन्तिम जन्म हो। यो हो नै पतित दुनियाँ।

दोस्रो कुरा, बाबा सम्झाउनु हुन्छ- यस समयमा मनुष्य कति बेसमझ बनेका छन्। जब कोही मर्यो भने भन्छन् स्वर्ग गयो। तर स्वर्ग छ कहाँ? यो त नर्क हो। स्वर्गवासी भयो भने त अवश्य पहिला नर्कमा थियो। तर कसैलाई सीधा तपाईं नर्कवासी हुनुहुन्छ भनेमा रिसाउँछन्। यस्ता-यस्ताहरूलाई तिमीले लेख्नुपर्छ। फलाना स्वर्गवासी भयो, यसको मतलब तपाईं नर्कवासी हुनुहुन्छ नि। हामी तपाईंलाई यस्तो युक्ति बताउँछौं जसबाट तपाईं साच्चै स्वर्गमा जानुहुन्छ। यो पुरानो दुनियाँ त अब खतम हुनु छ। अखबारमा छपाऊ- यस लडाइँपछि विश्वमा शान्ति हुन्छ, ५ हजार वर्ष पहिला जस्तै। त्यहाँ एउटै आदि सेनातन देवी-देवता धर्म थियो। ती मानिसहरूले फेरि भन्छन् त्यहाँ पनि कंस, जरासन्ध आदि असुर थिए, त्रेतामा रावण थियो। अब उनीहरूसँग मुकाबिला कसले गर्ने? ज्ञान र भक्तिमा रात-दिनको फरक छ। यति सहज कुरा पनि मुश्किलले कसैको बुद्धिमा बस्छ। त्यसैले यस्तो-यस्तो स्लोगन बनाउनु पर्छ। यस लडाइँपछि विश्वमा शान्ति हुनु छ ड्रामा अनुसार। कल्प-कल्प विश्वमा शान्ति हुन्छ फेरि कलियुगको अन्त्यमा अशान्ति हुन्छ। सत्ययुगमा नै शान्ति हुन्छ। यो पनि तिमीले लेख्न सक्छौ, गीतामा भूल गर्नाले नै भारतको यो हालत भएको हो। पुरा ८४ जन्म लिने श्रीकृष्णको नाम लेखिदिएका छन्। श्री नारायणको पनि लेखेका छैनन्। उनलाई फेरि पनि ८४ जन्ममा केही दिन कम मान्छन् नि। कृष्णको पूरा ८४ जन्म हुन्छन्। शिवबाबा आउनु हुन्छ बच्चाहरूलाई हीरा जस्तो बनाउन। उहाँको लागि फेरि डिब्बा पनि यस्तै सुनको हुनुपर्छ, जसमा बाबा आएर प्रवेश गर्नुहुन्छ। अब यी सुनको कसरी बने त्यसैले झट्ट उनलाई साक्षात्कार गराउनु भयो- तिमी त विश्वको मालिक बन्छौ। अब म एकलाई याद गर, पवित्र बन अनि तत्काल पवित्र हुन थाले। पवित्र नबनेसम्म त ज्ञानको धारणा हुन सक्दैन। शेरनीको दूधको लागि सुनको पात्र चाहिन्छ। यो ज्ञान त हो- परमपिता परमात्माको। यसलाई धारण गर्नको लागि पनि सुनको पात्र चाहिन्छ। पवित्र चाहिन्छ, तब धारणा हुन सक्छ। पवित्रताको प्रतिज्ञा गरेर फेरि गिरे भने योगको यात्रा नै खतम हुन्छ। ज्ञान पनि खतम हुन्छ। कसैलाई भन्न सक्दैनन्- भगवानुवाच, काम महाशत्रु हो। उसको तीर लाग्दैन। ऊ फेरि देखावटी जानी हुन्छ। कुनै पनि विकार नहोस्। सधैं चाट राख। जसरी बाबा सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ त्यसैगरी माया पनि सर्वशक्तिमान् छ। आधाकल्प रावणको राज्य चल्यो। यसमाथि विजयी बनाउन बाबा बाहेक कसैले सक्दैन। ड्रामा अनुसार रावण राज्य पनि हुनु नै छ। यहाँ नै हार र जितको यो ड्रामा बनेको छ। यो कुरा बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई नै सम्झाउनु हुन्छ। मुख्य हो पवित्र हुने कुरा। बाबा भन्नुहुन्छ- म आउँछु नै पतितहरूलाई पावन बनाउन। बाँकी शास्त्रहरूमा पाण्डव र कौरवहरूको लडाइँ, जुवा आदि देखिएका छन्। यस्तो कुरा हुन कसरी सक्छ? राजयोगको पढाइ यस्तो हुन्छ र? युद्धको मैदानमा गीता पाठशाला हुन सक्छ? कहाँ जन्म-मरण रहित शिवबाबा, कहाँ पूरा ८४ जन्म लिने कृष्ण। उनकै अन्तिम जन्ममा बाबा आएर प्रवेश गर्नुहुन्छ। कति स्पष्ट छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पवित्र पनि बन्न छ। संन्यासीहरूले त भन्छन्- दुवै सँगै रहेर पवित्र रहन सकिँदैन। भन, तपाईंलाई त कुनै प्राप्ति छैन त्यसैले कसरी रहनुहुन्छ? यहाँ त विश्वको बादशाही मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो खातिर कुलको लाज राख। शिवबाबा भन्नुहुन्छ- यिनको दाहीको लाज राख। यो एक अन्तिम जन्म पवित्र बन तब स्वर्गको मालिक बन्छौ। आफ्नो लागि नै मेहनत गर्छौ। अरु कोही स्वर्गमा आउन सक्दैन। यो तिम्रो राजधानी स्थापना भइरहेको छ। यसमा सबै चाहिन्छन् नि। त्यहाँ मन्त्री त हुँदैनन्। राजाहरूलाई रायको दरकार हुँदैन। पतित राजाहरूको पनि एउटा मन्त्री हुन्छ। यहाँ त हेर कति मन्त्रीहरू छन्। आपसमा लडिरहन्छन्। बाबाले सबै झंझटहरूबाट छुटाइदिनु हुन्छ। ३

हजार वर्ष फेरि कुनै लडाइँ हुँदैन। जेल आदि रहँदैन। अदालत आदि केही हुँदैन। त्यहाँ त सुख नै सुख हुन्छ। यसको लागि पुरुषार्थ गर्नु छ। मृत्यु शिरमाथि खडा छ। यादको यात्राबाट विकर्माजित बन्नु छ। तिमी नै सन्देशवाहक हो, तिमीले सबैलाई बाबाको सन्देश दिन्छौ- मनमनाभव। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) ज्ञानको धारणा गर्नको लागि पवित्र बनेर बुद्धिरूपी बर्तनलाई स्वच्छ बनाउनु छ। केवल देखावटी ज्ञानी बन्नु छैन।

२) डायरेक्ट बाबाको अगाडि आफ्नो सबैथोक अर्पण गरेर, श्रीमतमा चलेर २१ जन्मको लागि राजाई पद लिनु छ।

वरदान:- शुद्धिको विधिद्वारा किल्लालाई मजबुत गर्ने सदा विजयी र निर्विघ्न भव
यस किल्लामा हरेक आत्मा सदा विजयी र निर्विघ्न बनोस्, यसको लागि विशेष समयमा चारैतिर एकसाथ योगको कार्यक्रम राख। फेरि कसैले पनि यस तारलाई काट्न सक्दैन किनकि जति सेवा बढाउँदै जान्छौ त्यति मायाले आफ्नो बनाउने कोसिस पनि गर्छ। त्यसैले जसरी कुनै पनि कार्य सुरु गर्ने समयमा शुद्धिको विधि अपनाउँछन्, त्यस्तै संगठित रूपमा तिमी श्रेष्ठ आत्माहरूको एउटै शुद्ध संकल्प होस्- विजयी, यो हो शुद्धिको विधि, जसबाट किल्ला मजबुत बन्छ।

स्लोगन:- युक्तियुक्त वा यथार्थ सेवाको प्रत्यक्षफल हो खुशी।

मातेश्वरीजीका अनमोल महावाक्य:-

“ अब विकर्म बनाउने कम्पीटिशन गर्नु छैन ”

पहिला सुरुमा त आफ्नो पासमा यो उद्देश्य अवश्य राख्नु छ- हामीलाई कुनै पनि रीतिले आफ्नो विकारहरूलाई वश गर्नु छ अनि मात्रै ईश्वरीय सुख शान्तिमा रहन सकिन्छ। आफ्नो मुख्य पुरुषार्थ हो स्वयं शान्तिमा रहेर अरूलाई शान्तिमा ल्याउनु, यसमा सहनशक्ति अवश्य चाहिन्छ। सारा कुरा आफैमाथि आधारित छ। यस्तो होइन कसैले केही भन्यो त्यसैले अशान्तिमा आउँछ, होइन। ज्ञानको पहिलो गुण हो सहनशक्ति धारण गर्नु। हेर, अज्ञानकालमा पनि भन्छन्- कसैले जति नै गाली देओस्, यस्तो सम्झ- मलाई कहाँ लाग्यो र? जसले गाली दियो, त्यो स्वयं त अशान्तिमा आयो, उसको हिसाब-किताब आफ्नो बन्यो। तर म पनि अशान्तिमा आएँ, केही भनिदिउँ भने फेरि मेरो विकर्म बन्छ, त्यसैले विकर्म बनाउने कम्पीटिशन गर्नु छैन। आफ्नो विकर्मलाई भस्म गर्नु छ, न कि बनाउनु छ। यस्तो विकर्म त जन्म जन्मान्तर बनाउँदै आयौं र दुःख पाउँदै आयौं। अहिले त ज्ञान मिलिरहेको छ यी पाँच विकारहरूलाई जित्ने। विकारको पनि ठूलो विस्तार छ, धेरै सूक्ष्म रीतिसँग आउँछ। कहिले ईर्ष्या आउँछ अनि सोच्छन्- यसले यस्तो गर्यो भने मैले किन नगरूँ? यो हो ठूलो भूल। आफूलाई त अभुल बनाउनु छ, यदि कसैले केही भन्यो भने यस्तो सम्झ यो पनि मेरो परीक्षा हो, कहाँसम्म म भित्र सहनशक्ति छ? यदि कसैले भन्छ मैले धेरै सहन गरें, एक पटक मात्र पनि जोश आयो भने आखिर फेल भएँ। जसले भन्यो उसले आफ्नो बिगार्यो तर मलाई त बनाउनु छ, नकि बिगार्नु छ त्यसैले राम्रो पुरुषार्थ गरेर जन्म जन्मान्तरको लागि राम्रो प्रारब्ध बनाउनु छ। बाँकी जो विकारको वश हुन्छ मतलब उसमा भूत प्रवेश छ, भूतहरूको भाषा नै यस्तो निस्कन्छ तर जो दैवी आत्मा छन्, उनको भाषा दैवी नै निस्कन्छ। त्यसैले आफूलाई दैवी बनाउनु छ नकि आसुरी। अच्छा, ओम् शान्ति।